

10.Aralık 2015 günü tüm dünyada olduğu gibi,ülkemizde bu etkinlik kutlanmaktadır.Gerçekten bu günlere gelmek,insanların bugün sahip oldukları hakları sağlamak kolay olmadı.İnsanlık iki büyük dünya savaşı gördü.Yakıp yıkımlar,yağmalar,cana kıymalar,baskılar,işkenceler,uluslar arası,insanlığın yeniden böyle olaylarla karşı-karşıya gelmemesi için yeni önlemler alınmak zorunda kalındı.10.Aralık 1948'de Paris'te,Birleşmiş milletler(BM) Genel Kurulunda "**İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi**" kabul edilmiştir.

Bu bildirge ile tüm insanların,hiçbir renk,din,dil,ırk ayırımı gözetmeksizin,haklar bakımından eşit oldukları ve yasalar karşısında eşit oldukları kabul edilmiştir.Ne varki bu bildirgenin kabul edilmesi,dünyada,insan haklarının sağlanması için yeterli olmamıştır.İnsan hakları bozgunlarının sürekli artması,ulusları,yeni bir takım sözleşmeler imza etmeye,yeni önlemler almaya zorlamıştır.Bu nedenle de "**Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi,Kadın Hakları sözleşmesi,Çocuk Hakları Sözleşmesi,İşkenceye karşı Sözleşme**" gibi yeni sözleşmeler imza edilmiştir.

Uygar ülkeler kendilerini bu sözleşmelere bağlı sayarlar.ve bu sözleşmelerdeki kurallara uyarlar.Bu sözleşmelere imza koyduğu halde,bu hükümlere uymayan ülkelere karşı ne yapılacaktır?Birey,devlete karşı nasıl korunacaktır?İşte bu sorunlar,devletleri,yeni arayışlara itmiştir.

Bizim ülkemiz de sözleşmelerin tümüne imza etmiştir.Bu sözleşmeler başka ülkelerde olduğu gibi,bizim ülkemizde de parlamento tarafından imza edilerek birer "**iç hukuk kuralı**" durumuna gelmiştir.Ne yazık ki yurdumuzda bu sözleşmelere tümü ile uyulduğunu,insan haklarının korunduğunu söylemek oldukça güçtür.Ülkemizde hala klasik haklar dediğimiz hakların,yaşama hakkının,düşündüğünü özgürce söyleme yazma hakkının,işkence görmeme hakkının savaşımları veriliyor.Oysa özendiğimiz uygar toplumlarda artık bu hakların tartışması yapılmıyor.Ülkemizde hala güvenlik örgütleri,birer işkence merkezi gibi görülüyor ve öyle kullanılıyor.

Ülkemizde hala,on beş yaşını bitirmemiş lise öğrencileri,örgüt kurdukları gerekçesiyle,yalnızca emniyet raporlarına dayanılarak,işkencelerden geçirilip yargılanıyor ve yıllarca tutan cezalara çarptırılıyor.Bizde hala,gazeteciler dövülerek öldürülüyor ve sorumluları yargılayacak mahkemeler bulunamıyor.Bizde hala ,göstericileri kurşunlayan polis memurları ancak aylar sonra mahkeme önüne çıkarılabiliyor.Biz de hala,çok sayıda insan işkence edilerek,kurşunlanarak öldürülmüş;sorumlularını bulamıyoruz.Bizde hala,kanlı örgütler devlete

sızmış,bunları temizleyemiyoruz.Kanlı katilleri,uyuşturucu kaçakçılarını kahraman sayan yüzüzleri Meclis'te barındırıyoruz.

Tüm bunları düşündüğümüzde,İnsan Hakları evrensel Bildirgesi'nin kabul edilmesinden 67 yıl sonra insan haklarının neresindeyiz,diye soralım ve düşünelim...

Hilafettin cumhuriyete geçiş,şeriattan çağdaş hukuk sistemine geçiş,ümmetten ulusa geçiş,kulluktan özgür bireye,vatandaşa geçiş,aslında en büyük insan haklarıdır.

Ülkemizde “**Kadın Hakları Sözleşmesinin**”imza edilmesinden daha onlarca yıl önce,ülkemizde kadınlara **“seçme-seçilme hakkı”** verilmişse,kadınların erkeklerle eşit bir biçimde yan yana uygar dünyada yerini alabileceği kurallar,uygulamalar oluşturulmuşsa,bundan büyük insan hakkı olurmu!...

Daha **çocuk Hakları Sözleşmesi**”imza edilmeden onlarca yıl önce bizim ülkemizde **23 Nisan,**

ünyadaki ilk ve tek

çocuk bayramı

olarak yerini almışsa,bundan büyük insan hakkı olurmu!...Tüm bunlar,insan haklarının,demokrasinin yolunu açan girişimlerdir.

Tersine,Türk devriminin gerçekleştiği çağda,Avrupa da baskı rejimleri egemendir.Hitlerin,Mussolini'nin,Stali'nin baskıcı yönetimlerinin hangisinde insan hakları vardır?Hangisinde demokrasi nin kırıntılarına rastlayabiliriz?Ama Atatürk'ün kurduğu Türkiye Cumhuriyeti,bu günkü anlamda bir insan haklarının temelini atmıştır.yolunu açmıştır.Gerçek bir demokrasinin yolunu açmıştır.Onun çağdaş,uygar ilkelerine ihanet eden çıkarıcı hainler,**UTANSI NLAR**